

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyň: a) O. E., a b) O. E.**, obě zastoupené JUDr. Eliškou Markovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Londýnská 55, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2004, č.j. 6 Az 199/2003 – 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyň advokátce JUDr. Elišce Markové **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobkyň nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadly obě žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2004, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 30. 7. 2003, č. j. OAM-853/AŘ-2002. Uvedeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobkyň a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 7. 2001, kterým žalobkyním nebyl udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo vysloveno, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. V podané kasační stížnosti obě stěžovatelky vytýkaly různá pochybení správnímu orgánu, důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 s. ř. s. však neuvedly. Závěrem navrhly zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Městskému soudu v Praze k dalšímu projednání. Požádaly zároveň o ustanovení právního zástupce z řad advokátů a tlumočníka do ruského jazyka.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2004 byla zástupkyní stěžovatelek pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka JUDr. Eliška Marková. Dalším usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1. 3. 2005 pak byly stěžovatelky prostřednictvím

své zástupkyně vyzvány, aby doplnily kasační stížnost o uvedení důvodů, z jakých rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2004 napadají. K tomu jim byla poskytnuta lhůta 1 měsíce od doručení usnesení, zároveň byly poučeny o následcích nesplnění výzvy. Kasační stížnost byla posléze doplněna dalším podáním stěžovatelek ze dne 4. 4. 2005, v němž však vytýkaný nedostatek nebyl odstraněn.

Podle ust. § 106 odst. 3 s. ř. s, nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. V této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo k odstranění vad podání a stanovit k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost obou stěžovatelek je zatížena vadami, pro které není možno pokračovat v řízení. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 s. ř. s. Tyto důvody tedy musí být v kasační stížnosti řádně specifikovány, neboť podle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud při své přezkumné činnosti těmito důvody vázán. Kasační stížnost stěžovatelek však žádné důvody dle ust. § 103 s. ř. s. neobsahuje a tyto nebyly doplněny ani poté, co byly stěžovatelky k odstranění uvedeného nedostatku vyzvány, byla jim poskytnuta zákonná lhůta a poučeny o následcích nesplnění výzvy. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Ustanovené zástupkyni stěžovatelek advokátce JUDr. Elišce Markové pak přiznal odměnu za zastupování za dva hlavní úkony právní služby podle ust. § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v celkové výši 2000 Kč a 2x režijní paušál podle ust. § 13 cit. vyhlášky v celkové výši 150 Kč, úhrnem tedy 2150 Kč. Náklady právního zastoupení stěžovatelek nese stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. května 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu